

NASYCAĆ SIĘ (8) *vb impf*

się (4), sie (4).

Pierwsze a jasne.

praes 3 sg nasycã się (3). ◇ 2 pl nasycãcie się (1). ◇ 3 pl nasycają się (3). ◇ imp 1 pl nasycâjmy się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Zaspokajãc głód lub pragnienie; saturari HistAl, Vulg, PolAnt, Cn; satiari Vulg, PolAnt, Cn; expleri; pasci Cn (8) : [Jehowo wyratuj duszę moją] od mężów z (tego) świata/ [...] skárbem twoim nápełniałz brzuch ich/ náfycaią lię (ich) łynowie/ á óstánki łwoie zołtáwuia máłym łwoim. BudBib Ps 16/14.

nasycãc się czym (1): ták wilcy czynią/ ktorzy gdy nie mogą być mięsem náfyчени/ z głodu lię ziemiã náfycaią. HistAl K3.

Przen; Zaspokajãc jakieś potrzeby lub pragnienia, zadowalać się (6) :

nasycãc się czego [= czym] (2): Czemu mie przełáduiecie iáko y Bog: á náfycaicie lię ciáá mego? Leop Iob 19/22, Eccle 4/18.

nasycãc się z czego (1): Pokrapia gory zwierzchowilká łwego/ á z pożytku dzieła iego/ náfyca lię ziemia [de fructu operum tuorum satiabitur terra Vulg Ps 103/13]. SkarŻyw 201.

nasycãc się czym (1): Włzák mamy czyłtã wodę z źrzodł piłmá łwiętego/ Tęż czerpaymy/ y tã lię zãwždy náfycajmy GrzegRóżn O2.

Fraza: »oko (a. oczy) nasycã (a. nasycają) się« = satiantur oculus Vulg, PolAnt (2): Iedurny łam iest człówek/ á drugiego niema/ áni łyná/ áni brátá/ á przedlię iednák prácowãc nieprzełtawã/ áni lię iego oczy náfycaią bogactw Leop Eccle 4/8; BudBib Eccle 1/8.

Szereg: »nasycãc się, nápełniać się« (1): Włztykie rzeczy (łã) trudne/ niemoże (ich) żaden wymowić/ nie náfyca lię oko widzãc/ áni lię nápełnia vcho słuchájąc [non satiatur oculus videndo, nec impletur auris ab audiendo]. BudBib Eccle 1/8.

a) O Eucharystii (1) : przez ono nadroźłzego Ciáá y Krwie Páná Chriłtułowej przyięcie/ náfyca łie mył y dułzá náłzá. KuczbKat 165.

Synonimy: karmić się, żywić się.

Formacje współrdzenne cf SYCIĆ.